

Twee eigenaren van ex-laboratorium hondjes aan het woord

Pascalie van Loo

Anny Botermans en Anita van Dooren uit Oisterwijk hebben elkaar leren kennen omdat zij toevallig van elkaar hoorden dat zij beiden eigenaar waren van twee ex-laboratorium Beagles. Anny heeft haar hondjes via de SHHH* geadopteerd, Anita via Jodipro. De redactie van Biotechniek vroeg hen naar hun ervaringen.

*SHHH: Stichting Hulp en Herplaatsing Huisdieren; <https://www.shhh.nl/>

De hondjes

Lore en Lefty, de hondjes van Anita, zijn inmiddels tien jaar oud. Zij hebben 7,5 jaar van hun leven doorgebracht als proefdier. Lore heeft eerst nog een tijdje bij een fantastisch opvanggezin gezeten. Qua karakter heeft Lore iets grappigs en iets verwends. Lefty is de nieuwsgierige die alles wil ontdekken maar ook dingen spannend vindt. Fabergé en Vivaldi, Anny's hondjes, zijn een stuk jonger, nu bijna 3 jaar. Zij zijn, toen ze zeven maanden oud waren, door de SHHH opgehaald en opgevangen in een dierenpension in Friesland om de wereld te leren kennen buiten het laboratorium. Tijdens een logeerpartijtje van ca. twee weken bij een gastgezin hebben ze geleerd hoe het is om bij mensen thuis te mogen wonen en in de tuin te spelen, plassen en poepen. Ook hebben ze kleine rondjes in de straat gelopen en geleerd dat ze daar hun behoeften moeten doen. De lange reis naar hun uiteindelijke woonadres was best spannend en Faber en Viva, zoals de hondjes genoemd worden, hebben onderweg flink overgegeven. Inmiddels wonen ze nu al twee jaar bij Anny, waar ze genieten van de mooie natuur en de vele loslooplegebieden. Ze kunnen al een halve dag of een avond alleen thuis blijven, lekker slapen en op het huis passen. Anny denkt dat ze nooit meer weg willen!

Kiezen voor een ex-laboratoriumhond

Zowel Anny als Anita hebben gekozen voor een ex-laboratoriumhond nadat ze hierover een artikel hadden gelezen. Anita was op zoek naar een wat oudere hond, jonge dieren vinden toch wel hun weg. Ook was zij bewust op zoek naar een hond die een beter leven verdiende, en het was haar ook duidelijk dat het er twee gingen worden, alhoewel dat niet beiden >>

Afbeelding 1:
Lore (links) en
Lefty (rechts).

Afbeelding 2:
Lore (rechts) en
Lefty (links) mee
in de auto.

per se proefdieren hoefden te zijn. Omdat de SHHH aanvankelijk geen reactie terugstuurde, en bovendien vrij ver van Anita's woonplaats vandaan was, was het benaderen van Jodipro een logische keuze voor Anita. De vorige (via bekenden geadopteerde) honden van Anny, waaronder een Beagle, overleden niet lang na elkaar eind 2014, begin 2015. Toevallig las zij in die tijd dat er een groep ex-laboratorium Beagles vóór de bouwvakvakantie een adoptie-adres nodig hadden om plaats te maken voor de vakantiehonden. Voor Anny was de keuze toen snel gemaakt, en ook de SHHH zag in haar een geschikt adoptiemaatje voor Faber en Viva.

Je hond in een wetenschappelijke experiment

Zowel Anny als Anita geven aan dat zij hebben begrepen dat hun honden zijn gebruikt voor het testen van medicijnen, voeding en andere producten, met als doel deze stoffen zo veilig mogelijk op de markt te brengen. Anny vindt het jammer dat er nog steeds dieren nodig zijn voor wetenschappelijke experimenten. De dieren zijn daardoor in hun ontwikkeling geremd of beschadigd en missen eigenwaarde en sociale vaardigheden. Sommige honden zijn daardoor erg getraumatiseerd, mede afhankelijk van de duur van het experiment of van het soort experiment (*getraumatiseerde of zieke honden komen echter nooit in aanmerking voor adoptie, red*). Het is ook afhankelijk de soort proeven en van het karakter van de honden hoe

die uit de experimenten komen. Het blijft voor Anny een droom dat proefdieren niet meer nodig zullen zijn. Maar in ieder geval hoopt zij dat laboratoriumdieren diervriendelijk benaderd worden en de ruimte krijgen om op een prettige manier dier te kunnen zijn, ondanks de dierproeven. Ook Anita vindt het vreselijk dat haar honden gebruikt zijn in dierproeven, ook al beseft ze dat de dierproeven wettelijk verplicht zijn. De beelden die zij ervan heeft gezien, stemmen haar allerminst vrolijk. Ook vindt zij dat elk dier dat gebruikt wordt in een dierproef zicht zou moeten hebben op een leven in vrijheid. Zij weet dat dit niet haalbaar is en dat er maar een gedeelte vrijkomt, en juicht nieuwe alternatieven om de dierproeven te vervangen dan ook toe.

Overeenkomsten en verschillen in hondgedrag

Anny vertelt dat Faber en Viva in het begin angstig en onzeker waren, met name naar dominante en grote honden, en terughoudend waren in hun contact met vreemden. In het begin hadden Faber en Viva steeds ontstoken ogen en bloederige slijmerige ontlasting, maar na verloop van tijd verminderden die klachten (*dit kan een gevolg zijn van stress door de wisseling van omgeving. Zieke dieren zullen nooit voor adoptie worden aangeboden, red.*). Ook reageren ze paniekerig op hondenshampoo, dus die gebruikt Anny niet meer. Het is nog steeds niet eenvoudig om de hondjes in de bek te kijken, en het verwijderen van teken of het knippen van wolfsklauwtjes gaat met veel afleiding gepaard. Ook Anita geeft aan dat Lore en Lefty zich in het begin onzichtbaar leken te houden, of dat zij zich verstopten in het verste hoekje dat ze konden vinden. Anita heeft ze op zien bloeien en zelfs na twee jaar ziet zij ze nog dingen bijleren. Lore en Lefty zijn extreem zachtvaardig. Lore had en heeft soms nog moeite met uitlaten, dat ze stukken loopt maar uit het niets geen stap verzet en getild moet worden. In het losloopgebied gaat het lopen zonder riem veel beter. Na twee jaar begint Lore nu ineens steeds stukjes hard te rennen. Lefty was al meteen van het rennen en ruiken. Bij het ophalen maakte ze een bevrijdingsdansje als een koe die voor het eerst weer buiten komt. Lore had

Afbeelding 3: Fabergé (bruin tuigje), zo genoemd vanwege de mooie Fabergé-ei-tekening op zijn schouder en Vivaldi (rood tuigje) maken kennis met een buurhondje.

Afbeelding 4:
Fabergé en
Vivaldi zien een
schaap.

Afbeelding 5:
Fabergé (rechts)
en Vivaldi (links)
spelen samen.

in het begin wat gezondheidsprobleempjes maar wat telt is hoe ze nu in haar hondenleven staat.

Doen of niet doen?

Zowel Anny als Anita zouden de mogelijkheid tot adoptie van een ex-laboratoriumhond zeker aanbevelen bij anderen, maar wel daarbij vermelden dat er veel geduld voor nodig is. De honden leren dan pas wat het is om vrij en hond te mogen zijn, alles is nieuw of eng en moeten ze nog leren. Het is van belang om vertrouwen op te bouwen, rust en regelmaat in de omgang in te bouwen en positief gedrag te belonen. Mensen moeten ook de tijd hebben om een hond zich veilig te laten voelen. In de eerste maanden kan de adoptiehond niet alleen gelaten worden. Daarna is het opbouwen met zeer kleine stapjes. Hoe snel dat gaat zal per hond en karakter verschillen. Je moet er wel rekening mee houden dat de hond moet wennen aan een nieuwe omgeving en door de stress lichte ziekteverschijnselen als braken en diarree kan krijgen.

Het is een bewuste keuze om voor adoptie van een ex laboratoriumhond te gaan. Anita zou het leuk vinden als haar verhalen over Lore en Lefty anderen inspireert om ook een ex lab hond te adopteren. De voldoening is groot bij elk nieuw ding dat Anita ze ziet ontdekken. Als ze los rennen door de duinen is dat de ultieme vrijheid voor Lore en Lefty, en haar hart gaat uit naar de oudere honden die heel lang in het lab hebben moeten zitten. «